

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

داکتر سها

۰۶ جنوری ۲۰۱۹

نقد قرآن

۴۹

اختصاص سرزمین فلسطین به بنی اسرائیل

در دنباله آیت فوق آیت زیر آمده است:

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ (۲۱) مانده

ترجمه: ای قوم من به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته است وارد شوید و به عقب بازنگردید که زیانکار خواهید شد (۲۱)

این مطلب دقیقاً تأیید گفته های تورات است که سرزمین فلسطین توسط خدا به یهود اختصاص داده شده است. به هر صورت این رفتار هم از خدای عاقل عادل حکیم قبیح است. چرا باید سرزمینی به قوم خاصی اختصاص داده شود چرا چنین تبعیض بزرگی را خدا قائل شده است؟ ثانیاً خدا می داند که سرزمینها در طول تاریخ طولانی بشری دست به دست می شوند و اختصاص يك سرزمین به يك قوم موجب جنگ و نزاع دائمی بر سر آن سرزمین می شود (چنانچه در ۳۰۰۰ سال گذشته چنین بوده است). پس خدا نباید چنین کار غیر عادلانه و غیرحکیمانه ای را انجام دهد.

تأیید قتل عام مردم سرزمین فلسطین توسط قوم یهود به دستور خدا در دنباله آیات فوق چنین آمده است:

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنُودِهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (۲۲) قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكُمُ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۳) قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنُودِهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ (۲۴) قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۵) قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۶) مانده

گفتند ای موسی در آنجا مردمی زورمندند و تا آنان از آنجا بیرون نروند ما هرگز وارد آن نمی شویم پس اگر از آنجا بیرون بروند ما وارد خواهیم شد (۲۲) دو مرد از [زمره] کسانی که [از خدا] می ترسیدند و خدا به آنان نعمت داده بود گفتند از آن دروازه بر ایشان [بتازید و] وارد شوید که اگر از آن درآمدید قطعاً پیروز خواهید شد و اگر مؤمنید به خدا توکل کنید (۲۳) گفتند ای موسی تا وقتی آنان در آن [شهر]ند ما هرگز پای در آن ننهیم تو و پروردگارت برو [ید] و

جنگ کنید که ما همین جا می نشینیم (۲۴) [موسی] گفت پروردگارا من جز اختیار شخص خود و برادرم را ندارم پس میان ما و میان این قوم نافرمان جدائی ببنداز (۲۵) [خدا به موسی] فرمود [ورود به] آن [سرزمین] چهل سال بر ایشان حرام شد [که] در بیابان سرگردان خواهند بود پس تو بر گروه نافرمانان اندوه مخور (۲۶) مائده

مضمون این آیات عیناً در تورات آمده است. خدا از یهود می خواهد که به سرزمین دیگران (اقوامی که قبل از یهود در فلسطین زندگی می کرده اند) حمله کنند و آن را به اشغال خود در آورند و در آن زندگی کنند. اینکار یعنی چه؟ اگر قومی بخواد شهری را اشغال کند و در خانه های آن سکونت کند و مزارع آن را به مالکیت خود در آورد و همه چیز آن شهر را مالک شود چه باید بکند؟ واضح است که باید مردم آن شهر را قتل عام کند. بنابراین آیات فوق دستور کشتار و غصب اموال سرزمین فلسطین توسط یهودیان است. دقیقاً همان چیزی که به کرات در تورات تکرار شده است. چرا؟ چرا باید خدا تا این حد ظالم باشد؟ چرا باید مردمی زندگی و اموال و سرزمین خود را بدون دلیل به دست قوم مهاجمی از دست بدهند. این سلسله کشتارها، حتی کشتار زنان و کودکان و حیوانات، در تورات به تفصیل آمده است و زشتترین و وحشیانه ترین چیزهایی است که در یک کتاب دینی وجود دارد و قرآن هم آن را تأیید کرده است. همانطور که در آیات فوق و در تورات هم آمده است یهودیان ابتداء زیر بار چنین کشتاری نرفتند و خدا ۴۰ سال آنان را سرگردان کرد و پس از آن آنان را مجبور کرد که تهاجمات پیوسته ای را به فرماندهی موسی و پس از او یوشع انجام دهند و تمامی اقوام ساکن سرزمین فلسطین را تا آخرین نفر قتل عام کنند.

نکته بسیار وحشتناک در مورد کشتار فوق اینست که موسی اصلاً مردم قبلی فلسطین را به سوی خدا و ایمان دعوت نکرد. در این مورد نیز قرآن و تورات مشابه اند. یعنی بدون دعوت و بدون هیچ گناهی آنان را قتل عام کرد. آیا کاری وحشیانه تر و ظالمانه تر از این می شود انجام داد؟

نکته دیگر این که خدا به خاطر سرپیچی یهودیان از این کشتار و چهل سال سرگردانی - ظالمانه، آنان را در آیات ۲۵-۲۶ فاسق قلمداد کرده و ۴۰ سال سرگردان کرده است آیا تجاوز نکردن و نکشتن انسانهای بیگناه دیگر فسق است؟ یا دستور خدای موسی فسق است؟ بیچاره خدا، که تورات و قرآن اینهمه ظلم و وحشیگری را به او نسبت داده اند.

تناقض بین مالکیت یهود بر فلسطین و حکم اشغال جهان در قرآن

چنانچه در آیات بالا مشاهده گردید قرآن از طرفی مالکیت بنی اسرائیل را بر سرزمین فلسطین به رسمیت شناخته است ولی از طرف دیگر حکم اشغال جهان توسط مسلمانان را صادر کرده است. وجود این تناقض آشکار در قرآن هم دلیل غیر خدائی بودن قرآن است. چنانچه در فصل سیاست در قرآن به تفصیل مطرح شده قرآن دستور داده است که مسلمانان باید با تمام غیر مسلمانان بجنگند تا مسلمان شوند و یا کشته شوند. در مورد اهل کتاب این استثناء وجود دارد که می توانند دین خود را حفظ کنند به شرط دلتشان و پرداخت مالیات به مسلمانان و حاکمیت مسلمانان بر سرزمینهایشان. بنابراین با صدور این حکم، مالکیت واقعی یهود بر سرزمین فلسطین نقض می شود و به همین دلیل عمر به فلسطین حمله کرد و پس از کشتار فراوان و بیرون راندن بسیاری از یهودیان آنجا را اشغال کرد و تحت سلطه خلافت اسلامی در آورد و بدین طریق جنگ دائمی بین یهود و مسلمانان را بنیانگذاری کرد که هیچ گاه خاتمه پیدا نمی کند.

آیات بشدت خصمانه علیه یهود

همانطور که اشاره شد آیات مکی در مورد یهود آرام و مثبت اند و بتدریج لحن قرآن نسبت به آنان تند می شود تا به آیات بشدت کینه توزانه اواخر دوره مدینه ختم می شود. برای مثال:

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَاتُ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (۶۴) مائده

ترجمه: و یهود گفتند دست خدا بسته است دستهای خودشان بسته باد و به [سزای] آنچه گفتند از رحمت خدا دور شوند بلکه هر دو دست او گشاده است هر گونه بخواهد می بخشد و قطعاً آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو فرود آمده بر طغیان و کفر بسیاری از ایشان خواهد افزود و تا روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکنیم هر بار که آتشی برای پیکار برافروختند خدا آن را خاموش ساخت و در زمین برای فساد می کوشند و خدا مفسدان را دوست نمی دارد (۶۴)

در این آیت به یهودیان نسبت داده شده که می گویند دستان خدا بسته است. این نسبت دروغ است و چنین چیزی در تورات وجود ندارد. اگر فردی در دوران محمد نیز چنین گفته باشد درست نیست که به همه یهود نسبت داده شود. در این آیت ایجاد دشمنی در میان قوم یهود تا قیامت مطرح شده که این رفتاری بشدت ظالمانه است. فرض کنیم یهودیان دوران محمد گناه کردند چرا باید هزاران نسل یهود در طول تاریخ به خاطر آنان مجازات شوند. این دقیقاً مجازات فردی به جای گناه فرد دیگر است که نه با عقل جور در می آید و نه با عدل. ادامه دارد